

Oz kapitola 12.

[1] Efrajim mě obklíčil přetvářkou, dům izraelský záludností; též Juda je před Bohem vrtkavý stále, i když je věrný svatým obyčejům. [2] Efrajim se živí větrem, za východním větrem se honí po celé dny, množí lež a zhoubu. S Asýrií uzavírají smlouvu, do Egypta donášejí olej. [3] Též s Judou povede Hospodin spor, Jákoba ztrestá za jeho cesty, odplatí mu podle jeho skutků. [4] Už v mateřském životě úskočně jednal se svým bratrem, ale v mužném věku jako kníže zápasil s Bohem. [5] Jako kníže se utkal s andělem a obstál. Plakal a prosil o smilování. V Bét-elu nalézá toho, který tam s námi rozmlouvá. [6] Hospodin je Bůh zástupů, jménem Hospodin je připomínán. [7] Navrať se tedy ke svému Bohu, dbej na milosrdenství a právo, s nadějí vytrvale čekej na svého Boha. [8] Efrajim je kramář, v ruce má falešná závaží, rád klame. [9] A říká: "Ano, zbohatl jsem, získal jsem si jmění. Na ničem, čeho jsem nabyl, nelze shledat hříšnou nepravost." [10] Já však jsem Hospodin, tvůj Bůh, už z egyptské země. Zase tě usadím ve stanech jako za dnů, kdy jsem se s tebou setkával. [11] Mluvím k prorokům a dávám mnohá vidění: skrze proroky předkládám podobenství. [12] Gileád páchá ničemnosti, propadne zmaru; v Gilgálu obětují býky, jejich oltáře se stanou hromadami sutě mezi brázdami pole. [13] Jákob uprchl na pole Aramské, Izrael pro ženu sloužil, pro ženu střežil stáda. [14] Skrze proroka vyvedl Hospodin Izraele z Egypta, skrze proroka nad ním držel stráž. [15] Efrajim vzbudil urážkami Boží rozhořčení; krev, kterou prolil, uvrhne jeho Pán na něho a jeho tupení se mu vrátí.